

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Țaulean Vitalie Xxxx, născut la xxxx, originar din or. xxxx, și domiciliat în xxx xxxx, xxxxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.02.2015 – 26.12.2016 (prima instanță);
2. 27.02.2017 – 07.06.2018 (instanța de apel);
3. 17.09.2018 – 22.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016, Țaulean Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Tomic Marian a fost lăsată fără soluționare.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Țaulean Vitalie a fost învinuit că la 17.10.2014 între ora 08:15 – 10:00, încălcând grosolan ordinea publică, fără a deține un permis autorizat, a intrat în sediul Procuraturii Generale, situate pe str. Mitropolit Bănulescu-Bodoni nr. 26, mun. Chișinău, din intenții huliganice și încălcând grosolan ordinea publică, a inițiat o ceartă cu procurorul în Procuratura Generală, Tomic Marian, la cerințele legitime ale ultimului și a altor colaboratori, de a părăsi biroul nr. 68, pentru desfășurarea normală a activității de serviciu, care avea în gestiune procesul penal în privința soției ultimului, xxxxxxx, i-a perturbat activitatea de audiere a doi martori, insultându-l și manifestând un comportament violent față de ultimul și colaboratorii prezenți, ofensându-i în acest mod onoarea și demnitatea personală a procurorului Tomic Marian.

Prima instanță a indicat că de către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul,

adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țaulean Vitalie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, celei pe care o profesază – avocat, pe un termen de 5 ani, și admiterea acțiunii civile înaintate.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- conform intimei convingeri eronate și a aprecierii părtinitoare a probelor concludente și legal administrate, de către instanța de judecată a fost efectuată în mod nejustificat o apreciere faptică a acțiunilor descrise;

- sentința s-a bazat în mod prioritar doar pe declarațiile inculpatului Țaulean Vitalie, martorilor Guțu Aurelia, Guțu Boris, iar alte probe materiale care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată nici nu au fost apreciate în mod individual și coroborate între ele, fiind omisă și aprecierea declarațiilor martorilor acuzării, inacțiuni care s-au răsfrânt asupra pronunțării unei hotărâri ilegale și neîntemeiate;

- instanța a omis să analizeze o circumstanța concretizată de către partea vătămată Tomic Marian, că în pofida atribuțiilor de avocat ale lui Țaulean Vitalie, acesta nu putea să acorde asistență juridică martorilor Guțu Aurelia și Guțu Boris, fiindcă au fost citați pentru audierea lor în cadrul procesului penal nr. 197 din 24.09.2014, privitor la presupusele acțiuni ilegale ale factorilor de decizie ai Liceului Teoretic „Tudor Bubuiog”, conducătorul fiind xxxxxx, care era soția lui Țaulean Vitalie;

- instanța de judecată nu a sesizat, că scopul și intenția inculpatului Țaulean Vitalie a fost din start preconcepută de a monitoriza examinarea procesului penal, în care erau vizate direct acțiunile soției sale, xxxx, directorul Liceului Teoretic „Tudor Bubuiog”, fiindcă după cum a confirmat și partea vătămată pe lângă martorii pe care i-a însoțit în dimineața zilei de 17.10.2014, alți martori care au fost citați la fel au venit însoțiți de către avocatul Țaulean Vitalie;

- instanța a neglijat faptul că avocatul Țaulean Vitalie, nu putea să reprezinte interesele martorilor Guțu Aurelia și Guțu Boris, după motivele invocate, deoarece se afla în conflict de interese direct, or erau examinate acțiunile soției sale, fapt ce contravine cu art.8 pct. 2) din Codul deontologic al avocatului;

- instanța nu a dat apreciere, mijlocului material, a Ordonanței din 20.10.2014, de înlăturare a avocatului Țaulean Vitalie, din cadrul procesului penal,

pe motivele descrise supra, ordonanță care a rămas în vigoare nefiind contestată de către nimeni dintre părți, fapt ce presupune ca este legală și întemeiată;

- instanța de judecată a neglijat aceste circumstanțe, deoarece aici se ascunde motivul inițial care a degenerat în comportamentul huliganic, manifestat de către Țaulean Vitalie față de partea vătămată Tomic Marian, comportament care a fost de provocare, insultă, opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, acțiuni care au avut doar un singur scop de a zădărnici procesul firesc de examinare sub toate aspectele complet și obiectiv a circumstanțelor care vizau acțiuni ilegale ale factorilor de decizie a Liceului Teoretic „Tudor Bubuiog”;

- stabilirea motivului infracțiunii presupune în fiecare caz concret, un element necesar pentru calificarea faptei, determinarea pericolozității acțiunilor inculpatului Țaulean Vitalie și a măsurilor de apărare la care a recurs partea vătămată Tomic Marian prin încercarea de a stopa și a curma acțiunile huliganice de ofensare, batjocoritoare, realizate printr-un cinism și obrăznicie deosebită, care în consecință a condus și la perturbarea activității normale a etajului 4, din incinta Procuraturii Generale, circumstanțe care au fost prezentate prin probe concludente și pertinente, care în viziunea instanței nu sunt relevante;

- motivele huliganice ale inculpatului Țaulean Vitalie s-au exprimat prin năzuința de a se manifesta ostentativ, prin a-și etala desconsiderarea față de societate, față de partea vătămată Tomic Marian și a celorlați colaboratori ai Procuraturii Generale, ai căror activitate cotidiană de serviciu a fost perturbată. Se observă scopul, după cum a fost exteriorizat de către inculpatul Țaulean Vitalie în propria viziune, care a declarat precum că *„Activitatea ofițerului de urmărire penală și a procurorului în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu presupune niște riscuri permanente de a intra în conflict cu părțile pe dosar ....”*;

- vinovăția inculpatului Țaulean Vitalie este dovedită prin declarațiile martorilor Tomic M., Bantîș V., Uglea M., Corăbieru M., Crețu M., Roșior V., Lozan A., Pîrlîi Gh., procesul - verbal de ridicare din 27.10.2014, de la procurorul în Secția minori și protecția drepturilor omului a Procuraturii Generale, Marian Tomic, a următoarelor acte: Ordonanța din 20.10.2014, de înlăturare a avocatului Țaulean Vitalie; Permis nr. 1 din 17.10.2014; ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor de probă din 27.10.2014, a ordonanțelor din 20.10.2014, cerere Guțu Boris, Bunescu Svetlana și Cojocarui Victor, de admitere în calitate de apărător a lui Țaulean Vitalie; proces - verbal de ridicare din 27.10.2014, a înregistrărilor video efectuate pe un suport magnetic DVD-RW, de pe camerele de luat vederi din Procuratura Generală, din data de 17.10.2014; ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă, din 27.10.2014, a DVD-RW, cu înregistrările video, camerele de luat vederi din Procuratura Generală, din data de 17.10.2014...;

- declarațiile martorilor Guțu Boris și Guțu Aurelia, urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt persoane cointeresate, fiind vecini cu domnul Țaulean Vitalie.

De asemenea s-a constatat că Guțu Boris, este angajat în Liceul „Tudor Bubuiog”, directorul căreia este soția domnului Țaulean Vitalie, acțiunile căreia se examinau în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, iar participarea în calitate de avocat ai martorilor Guțu Aurelia și Guțu Boris, formează conflict de interese, fiind acțiuni realizate cu premeditare de către inculpatul Țaulean Vitalie de a se implica pe acest proces despre care știa cu certitudine ca se examinează în privința acțiunilor soției sale;

- acțiunile ilicite a inculpatului Țaulean Vitalie au fost îndreptate în privința părții vătămate, Tomic Marian, care este o persoană care exercită o funcție de demnitate publică. Astfel, comentariile negative, sau orice insulte înaintate la adresa unui procuror, a bunei credințe acestuia în îndeplinirea actelor procedurale, a legalității acestora, creează o imagine negativă asupra întregului sistem de justiție. Inocularea în conștiința cetățenilor a faptului că față de o persoană cu funcție de demnitate publică, este posibil un asemenea comportament, nu doar că lezează onoarea și demnitatea victimei dar creează pericolul discreditării justiției și statului de drept, ceea ce contravine necesității imperioase a întăririi justiției și statului de drept;

- în prezenta cauză, ținând cont de statutul părții vătămate Tomic Marian, precum și de faptul că ultimul a fost numit cu cuvinte înjositoare și jignitoare, atât în prezența martorilor, cât și a colegilor de serviciu, fiind un atac la persoană, i-a fost cauzat cu certitudine un prejudiciu grav reputației sale. Mai mult, inculpatul Țaulean Vitalie și-a exprimat un asemenea comportament violent, într-un loc public, și anume în incinta Procuraturii Generale, precum și faptul că a tulburat activitatea procurorilor pentru o perioadă de mai mult de jumătate de oră, a adus atingere imaginii instituției în cauză;

- sunt plauzibile declarațiile părții vătămate Tomic Marian, care a menționat că: *„Văzând că se tulbură ordinea publică a chemat poliția de gardă să intervină și să-l înlăture pe Țaulean Vitalie. Țaulean Vitalie îl brusca în birou, împingându-l nefiind de acord să iasă din birou, opunându-se de a ieși”*. Dacă în viziunea instanței descrierea unor astfel de acțiuni nu reprezintă o opunere fizică activă față de reprezentantul unei autorități, atunci interpretarea instanței a fost eronată, fiindcă a presupus un contact fizic dintre inculpatul Țaulean Vitalie față de partea vătămată Tomic Marian.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că în ședința de judecată, conform procedurii prevăzute la articolul 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, la solicitarea procurorului, au fost audiați inculpatul Țaulean Vitalie, partea vătămată Tomic Marian, martorii Bantîș V., Uglea M., Guțu A., Guțu B., au fost cercetate și

verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată din prima instanță, cum ar fi:

- declarațiile martorului Crețu Maia (vol. I, f. d. 198);
- declarațiile martorului Corăbieru Maxim (vol. I, f. d. 194-195);
- declarațiile martorului Roșior Vitalie (vol. I, f. d. 204);
- declarațiile martorului Lozan Alexandru (vol. I, f. d. 211);
- declarațiile martorului Pîrlîi Ghenadie (vol. I, f. d. 210);
- procesul - verbal de ridicare din 27.10.2014, din care rezultă că de la procurorul în Secția minori și protecția drepturilor omului a Procuraturii Generale, Tomic Marian au fost ridicate următoarelor acte: ordonanța din 20.10.2014, de înlăturare a avocatului Țaulean Vitalie și Permisul nr. 1, din 17.10.2014 (vol. I, f. d. 20-21);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor de probă din 27 octombrie 2014 a ordonanțelor din 20.10.2014;
- cererea lui Guțu Boris, Bunescu Svetlana și Cojocaru Victor, de admitere în calitate de apărător a lui Țaulean V. (vol. I, f. d. 22);
- procesul - verbal din 27 octombrie 2014 de ridicare a înregistrărilor video efectuate pe un suport magnetic DVD-RW, de pe camerele de luat vederi din Procuratura Generală, din data de 17 octombrie 2014 (vol. I, f. d. 29-30);
- ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă, din 27 octombrie 2014, a DVD-RW, cu înregistrările video, camerele de luat vederi din Procuratura Generală, din data de 17 octombrie 2014 (vol. I, f. d.31);
- copia din registrul de evidență a documentelor (vol. I, f. d. 151).

Astfel, instanța de apel a conchis că urmărirea penală și judecata în primă instanță s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate în cauză. Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prima instanță a pus la baza sentinței probele menționate, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură, fiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Probele prezentate în cadrul cercetării judecătorești, puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile și sunt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală, astfel fiind pertinente, concludente, utile și veridice.

Totodată, instanța de apel a considerat că versiunea inculpatului nu este combătută prin probele prezentate de partea învinuirii, învinuirea, precum că inculpatul Țaulean Vitalie a comis acțiuni huliganice, se înfățișează sub forma unei păreri personale, de ordin subiectiv, din partea părții vătămate Tomic Marian, astfel încât simplele afirmații, de genul dat, nu sunt suficiente pentru a avea valoare probantă în sprijinul învinuirii.

Mai mult, instanța de apel a atesat că declarațiile martorilor acuzării, la fel, nu constituie o bază probatorie pentru condamnarea inculpatului, dat fiind că conținutul lor nu reflectă date ce ar confirma acțiunile huliganice imputate prin rechizitoriu, iar la cercetarea judecătorească procurorul n-a prezentat pentru cercetare directă și nemijlocită probele cu înregistrările video (vol.1, f. d. 29 – 31), la care se face referire în apel ca probe ce demonstrează fapta criminală comisă de inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că probatoriul administrat în cauză nu prezintă garanții de probare certă și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a notat că este solidară cu concluziile cu privire la aprecierea probelor, efectuată de prima instanță, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că acțiunea civilă înaintată în procesul penal este soluționată corect, or, conform articolului 387 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în cazul adoptării sentinței de achitare din motivul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de apel a mai specificat că conținutul apelului judecat este întemeiat pe motive, pe alocuri, subiective și emotive, fără a fi însoțite de argumente substanțiale, din punct de vedere ale legalității și temeiniciei sentinței atacate, capabile să răstoarne definitiv prezumția de nevinovăție de care este privilegiat inculpatul, nefiind susținute de un suport probatoriu.

Mai mult, instanța de apel a atestat că nu au fost încălcate valorile ocrotite de legea penală, or inculpatul, aflat în exercițiul profesiei de avocat, urmărind scopul asigurării asistenței juridice calificate la doi clienți în cadrul unui proces penal, cu care încheiase contract, la data de 17.10.2014, aproximativ ora 08:00 – 10:00, s-a prezentat, împreună, la locul citării clienților.

Partea vătămată, aflată în exercițiul atribuțiilor profesionale de procuror, care gestiona cauza penală ce-i viza pe clienți, a decis verbal să nu-l admită în biroul de serviciu, însă inculpatul, în calitate de apărător, a obiectat contra acestui fapt și a insistat să participe la audierea clienților săi, pe care-i însoțea la solicitare și cu consimțământul acestora, prezentând confirmarea calității și împuternicirilor lor.

Instanța de apel a conchis că partea vătămată a considerat că inculpatul ar fi acționat de o manieră ilicită, afirmând că respectivele acțiuni au perturbat activitatea funcțională a sa de procuror, precum și a instituției publice în care activează.

În acest sens, instanța de apel a considerat că deși cerințele părții vătămate față de inculpat de a părăsi biroul de serviciu, par a fi justificate, ele nu se pot concilia cu obligația ultimului, în calitate de avocat, de a apăra interesele clientului său la audierea programată, astfel încât acțiunile inculpatului de a apăra clientul sunt net superioare față de cerințele menționate.

Astfel, instanța de apel a evidențiat că înainte de a intra în biroul de serviciu al părții vătămate, inculpatului, ca avocat al clienților săi, în baza actelor prezentate, ce confirmă calitatea procesuală și citația corespunzătoare, le-a fost permisă intrarea în sediul Procuraturii Generale, fapt ce confirmă că la timpul și în locul desfășurării acțiunilor, inculpatul și partea vătămată se aflau în poziții egale, ca părți în procesul penal.

În acest context, instanța de apel a remarcat că datorită locului și rolului exercitat în procesul penal, conform legislației, atât partea vătămată, ca procuror, cât și inculpatul, ca avocat, sunt independenți în exercitarea funcțiilor lor, totodată, fiind necesară menținerea respectului procesual unul față de altul. Această independență și acest respect, fiind esențiale pentru buna funcționare a justiției, este afirmată de statutul și de principiile etice ale profesiilor exercitate de partea vătămată și de inculpat.

În atare situație, în calitate de adversar în cadrul procesului penal, se consideră ca fiind tolerabile criticile inculpatului făcute în adresa părții vătămate, cu atât mai mult că aceste critici nu conțineau injurii și au fost făcute cu ocazia de a participa la audierea clienților săi, acțiune procesuală fixată pentru acea dată și în locul dat.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că expresiile folosite de inculpat, ca avocat, au fost în legătură cu cauza aflată în procedura părții vătămate, ca procuror, astfel faptul că au fost percepute de ultimul ca ofense și deranjante, prin utilizarea unui ton agresiv și caustic, nu echivalează cu acțiuni huliganice, așa după cum se pretinde.

În plus, s-a indicat că chiar și dacă acțiunile verbale ale inculpatului au avut o conotație negativă pentru activitatea organului de procuratură, în special pentru partea vătămată, ca procuror, așa după cum se indică în actul de învinuire, ar trebui subliniat că aspectul cheie desprins din datele speței se referea la desfășurarea unor acțiuni procesuale de către organul de urmărire penală, care reprezintă o chestiune de interes public, lăsând, în așa mod, puțin loc pentru restricții asupra marjei de acțiune din partea inculpatului, ca avocat.

În această ordine de idei, s-a considerat că remarcile făcute de inculpat în adresa părții vătămate sunt parte dintr-un context ce vizează interese diferite, promovate în cursul unui proces penal, în care ambele părți sunt implicate pe poziții egale: de acuzare și de apărare, fapt ce determină concluzia că acțiunile inculpatului n-au urmărit scopul încălcării ordinii publice, ci, mai degrabă, au făcut

parte din activitatea profesională, conjugată la situația clienților pe care-i asista juridic – participarea, în calitate de avocat, la audierea ce urma a fi efectuată de partea vătămată, în calitate de procuror.

În temeiul celor expuse, instanța de apel a conchis că sancționarea inculpatului, prin aplicarea legii penale, nu corespunde unei nevoi sociale imperioase, deoarece fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la articolul 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or motivarea soluției este expusă neclar;

- nu au fost supuse verificării probele prezentate în sprijinul acuzării, făcând trimitere unilateral la argumentele invocate de către apărător în discursul său care au fost puse la baza sentinței de achitare;

- decizia instanței este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanțele au încălcat și cerințele art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare are obligația de a indica motivele pentru care sunt respinse probele aduse în sprijinul acuzării;

- în rezultatul analizei motivelor instanței de apel enunțate pe caz, acuzarea concluzionează că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, dar acțiunile dânsului urmau a fi calificate de ambele instanțe în baza prevederilor art. 353 alin. (1) și (2) Cod contravențional, ultragiarea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență, adică jignirea premeditată a onoarei și demnității procurorului și opunerea de rezistență procurorului, soluție pentru care se va pleda în continuare, evident cu încetarea procesului contravențional conform art. 30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, deoarece fapta a fost comisă la 17 octombrie 2014;

- instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de comiterea contravenției

prevăzute de art. 353 alin. (1) și (2) Cod contravențional, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului;

- apărările invocate de inculpat sunt combătute prin probele prezentate;

- decizia atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, sub aspectul aprecierii probelor și calificării faptei, în vederea stabilirii adevărului cu privire la săvârșirea contravenției de către inculpat, astfel, la darea soluției de achitare a inculpatului, instanțele n-au acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101, 384 Cod de procedură penală;

- instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției este expusă neclar”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de către procuror descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 177-189, vol. II), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a

sentinței primei instanțe de achitare a inculpatului Țaulean Vitalie de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive a infracțiunii, or în speță nu au fost administrate suficiente probe care ar confirma prezența laturii subiective și obiective a infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului Țaulean Vitalie, fără ca instanța de apel să admită omisiuni ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

La fel, se reține din analiza textului recursului declarat (f.d. 205-223, vol. II) că acesta, primordial, este întemeiat pe dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare, precum și recurentul prin motivele invocate face o proprie analiză subiectivă a probelor apreciate de prima instanță și instanța de apel, argumentând că probele administrate de partea acuzării demonstrează vinovăția inculpatului Țaulean Vitalie în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1), (2) Cod contravențional, fapta acestuia urmând a fi recalificată din art. 287 alin. (1) Cod penal, iar probele administrate de partea apărării nu combat acest lucru, în privința cărora Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, or ținând cont de prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, și din analiza cererii de apel declarate de procuror (f.d. 1-35, vol. II), rezultă că asemenea argumente și motive ce țin de recalificarea faptei inculpatului nu au fost invocate în apel, iar instanțele de judecată nu au comis vreo eroare în acest aspect, prin urmare acestea nu mai pot fi invocate în recursul ordinar, nefiind examinate în ordine de apel.

Totodată, se notează că instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în speță, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, care în cauza dată nu s-au identificat.

Mai mult, ce ține de argumentele recurentului, prin care acesta indică că acțiunile inculpatului Țaulean Vitalie urmau a fi calificate de instanțele de judecată în baza art. 353 alin. (1), (2) Cod contravențional, Colegiul penal lărgit atestă că sunt indamisibile și nu pot fi acceptate, reprezentând o opinie subiectivă a recurentului, nefundamentată pe careva suport factologic.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele relevante contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de procuror, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu

poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

6. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Țaulean Vitalie Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor